

РЕШЕНИЕ

№ 5174

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 10.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7996** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. П., упълномощен от управителя на дружеството В. В. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002221004326-091-001 от 08.03.2022 г., издаден от А. Г. М.- орган, възложил ревизията и А. Б. Г. - ръководител на ревизията, в частта, в която не е отменен с Решение № 966/17.06.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..

В сезиращата съда са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт поради, неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че органа по приходите не е спазил, уредената в чл. 32 от ДОПК процедура за връчване чрез прилагане към досието на търговеца на изготвените до доставчиците ИПДПОЗЛ, като липсва изпращане на писмо с обратна разписка, така както изисква ал. 5 на чл. 32 от ДОПК. Жалбоподателят намира РА за необоснован, като счита за недопустимо за се обосновава теза за липса на доставка само с доказателства за нередовност при доставчиците, тъй като осигуряването на достъп до счетоводствата на доставчиците и представяне на доказателства по никакъв начин не би могло да бъде контролирано от ревизираното лице. В тази връзка посочва, че към датата на издаване на спорните фактури всички доставчици са били регистрирани по ЗДДС лица и жалбоподателя е бил в невъзможност да разбере, че същите ще бъдат deregистрирани в един бъдещ момент. Доводите на ревизиращият орган, че представените договори били бланкетни намира за необосновани. В тази

връзка посочва, че за всяка една поръчка са съставяни работни карти с подробно описание на поръчката, като същата не е неразделна част от договора, а действието ѝ е до съставяне на приемо-предавателния протокол, в който клиента се подписва, че е получил, това което е било договорено и платено. Твърди, че е налице резултата от получените доставки, предмет на фактурите, съгласно представените доказателства, като се касае за родовоопределени вещи, които по силата на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите собствеността се прехвърля с предаването на стоките, удостоверено с надлежно представени приемо-предавателни протоколи. Посочва, че не са налице обективни данни за участие в данъчна измама, като в тази връзка се позовава на практика на СЕС В заключение отправя искане за отмяна на оспорения РА.

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, ангажира доказателства, представя писмени бележки и претендира присъждане на направените разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – С., чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002221004326-020-001 от 29.07.2021г., изменена със Заповеди №Р-22002221004326-020-002 от 17.11.2021 г. и №Р-22002221004326-020-003 от 15.12.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД за установяване на задълженията за ДДС за данъчни периоди от 01.07.2016 г. до 31.07.2019г. и корпоративен данък по ЗКПО от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. , Цитираните заповеди са издадени от А. Г. М.. на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 20 от делото/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002221004326-092-001/09.02.2022 г.. връчен по електронен път на 14.02.2021 г. В срока по чл. 117. ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002221004326-091-001/08.03.2022 г., издаден от А. Г. М.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА с връчен по електронен път на 31 .03.2022 г. Процесната ревизия е втора за установяване на задълженията по ЗДДС и по ЗКПО за енориите периоди. С обжалваният РА №Р-2221520003304-091-001/12.03.2021 г. са определени задължения по ЗКПО и по ЗДДС, който е отменен с решение №1016/05.07.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП С. с указание за извършване на нова ревизия за същите периоди.

Установено е, че основна дейност на дружеството през ревизираните периоди е монтаж и изработка на дограма, строително-монтажни работи. На основание чл. 37.

ал. 3. чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДО11К на ревизираното лице е изготвено /Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002221004326-040-001 /25.08.2021г.. връчено на 02.09.2021 г. Изискано да бъдат представени справки по приложени образци, декларации, обяснения, извлечения от счетоводството на лицето. Ревизираното лице е представило документи: фактури издадени от „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „СТЕЙДЖБУЛ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]: „ИВАЯРА 78“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]; „РЕКСТ 33“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]: „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. „С. ЛАЙ I P. 1“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „ГАБОРИ 372“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „АНДАЛОР 43“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] и „АТАЛАЯ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] договори за изработка, приемо-предавателни протоколи, справки, декларации и оборотни ведомости.

Извършен е преглед на първични счетоводни документи /фактури от доставчици и издадени фактури на клиенти на дружеството/ в приемната на ТД на НАП С. на [улица]. за което е съставен протокол №АА1839234/25.01.2022 г. Указан е 7-дневен срок за представяне на извлечения от сметки със салда към 01.01.2016 г.. както следва: 152- с кредитно салдо в размер на 94 504.73 лв., 302 с дебитно салдо 37 135.61 лв. и 304 с дебитно салдо 24 783.65 лв. В същия срок да се представят и оборотни ведомости за 2018 г. и главна книга за 2016 г, 2017 г.. 2018 г. и 2019 г. На 27.01.2022 г. по електронна поща от e-mail: Vladislav [електронна поща] са представени извлечения от сметка 152 „Получени дългосрочни заеми“ за периода 01.01.2016 г. -31.12.2020 г.; сметка 302 „Материали“ и 304 „Стоки“ за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г.; оборотна ведомост за 2018 г.; главна книга за 2016 г., 2017 г.. 2018 г. и 2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците „РЕКСТ 33“ ЕООД. „АТАЛАЯ. ЕООД. „ГАБОРИ 372“ ЕООД „АНДАЛОР 43“ ЕООД. „ИВАЯРА 78“ ЕООД, „СТЕЙНДЖБУЛ“ ЕООД, „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД. „СИТИ ЛАН ТРЕЙД 1“ ЕООД и „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД. При проверките са връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК и по електронен път. Документи за проверка не са представени от проверяваните дружества. Извършените действия на проверяващия орган са описани в съставени протоколи за извършени насрещни проверки. Извършени са и други процесуални действия, надлежно описани в констативната част на РД. Ревизията е преминала по общия ред след представяне на първични счетоводни документи /фактури за покупки и фактури за продажби, в отговор на връчено уведомление на основание чл. 124. ал. 1 от ДОПК с №Р-22(Ю2221004326-113-001 от 15.11.2021г., за което е съставен протокол №АА1939234/25.01.20221.

На основание чл. 68. ал. 1. т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с. з. на ревизираното дружество не е признато правото на данъчен кредит в общ размер на 22 046.60 лв. по фактури за доставки, издадени от „РЕКСТ 33“ ЕООД. „АТАЛАЯ. ЕООД. „ГАБОРИ 372“ ЕООД „АНДАЛОР 43“ ЕООД. „ИВАЯРА 78“ ЕООД. „СТЕЙНДЖБУЛ“ ЕООД, „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД. „СИТИ ЛАН ТРЕЙД 1“ ЕООД и „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД. Органите по приходите са установили, че не са налице реално извършени доставки на стоки и услуги по фактурите, издадени от цитираните доставчици. Изводът е обоснован, въз основа на представените документи от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД и установените резултати от извършените проверки на доставчиците, при които те не са ангажирали доказателства за материално-технически и трудов ресурс. Констатирано е, че цитираните доставчици не са представили изисканите документи за реалност на доставките по издадените от тях фактури, а ангажираните от ревизираното дружество /договори, фактури, протоколи, фискални

бонове и други/ не са достатъчни да докажат реалността на доставките за ревизираните данъчни периоди. Не е доказан транспортът на стоките, липсва материална и кадрова обезпеченост на документираните доставки.

От извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че при сочените доставчици няма наети лица по трудово и гражданско правоотношение, е изключение на „РЕКСТ 33“ ЕООД, което е декларирало две лица наети на трудов договор сътрудник и служител рекламна агенция. Приело е, че дружествата нямат трудов капацитет, за да организира посочените дейности, не е доказан начина на калкулиране на цената на услугите, кои лица са изпълнителите. Не са подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО.

Във връзка с посочените доставки ревизираното дружество е представило оригинални фактури е касови бонове, приемо-предавателни протоколи и договори. Съгласно предмета на договорите възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши срещу възнаграждение изработка на дограма, стъклопакети, профили. Не са представени доказателства за налични търговски, складови и или други обекти, от които се извършва дейността на проверяваното дружество, както и съоръжения, транспортни средства и други доказателства, свързани с доставките. Прието е липса на доставка по процесните фактури, отразени в дневниците за покупките. С оспорения РА не е признато правото на данъчен кредит по тези доставки, както следва: „РЕКСТ 33“ ЕООД- в размер на 1 850,00 лв. по 2 фактури, с предмет доставка и монтаж на дограма и ролетни щори за м. 07.2016г.; „АТАЛАЯ. ЕООД- в размер на 2. 300,00 лв. по 2 фактури с предмет доставка на ПВЦ профили и дограма ПВЦ за м. 08.2016 г.; „ГАБОРИ 372“ ЕООД- в размер на 1 160.00 лв. по 2 фактури с предмет доставка на дограма и стъклопакет за периода м. 06.2017 г.; „АНДАЛОР 43“ ЕООД- в размер на 2 333.00 лв. по 2 фактури с предмет изработка на дограма и троен стъклопакет за периода м. 10.2017 г.; „ИВАЯРА 78“ ЕООД- в размер на 2 648.51 лв.. по 3 фактури с предмет доставка на петкамерна дограма, изработка на дограма, изработка на стъклопакет за периодите м. 11.2017 г. им. 12.2017г.; „СТЕЙНДЖБУЛ“ ЕООД- в размер на 3 651.40 лв. по 4 фактури с предмет на доставка: стъклопакети, ПВЦ, профили и дограма ПВЦ петкамерна за периодите м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г.; „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД- в размер на 1 857,25 лв. по 3 фактури с предмет на доставка: стъклопакет и дограма за периода м. 09.2018 г.; „СИТИ ЛАН ТРЕЙД 1“ ЕООД - в размер на 3 501.80 лв. по 4 фактури с предмет на доставка: стъклопакет, профили, дограма за периода м.03.2019 г., м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г.; „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД- в размер на 2 744.60 лв. по 3 фактури с предмет на доставка: профили, стъклопакет и дограма за периода м. 07.2019 г.

С издадения РА предвид гореизложеното на основание чл. 23 ал. 2 от ЗКПО. във връзка с чл. 16. ал. 2. т. 4 от ЗКПО е извършено увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати с непризнати за данъчни цели разходи, отчетени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ по фактури, както следва: за 2016г. в размер на 20 750,00 лв. по фактурите, издадени от „РЕКСТ 33“ ЕООД, „АТАЛАЯ. ЕООД; за 2017г. в размер на 30 707.55 лв. по фактури, издадени от „ГАБОРИ 372“ ЕООД; „АНДАЛОР 43“ ЕООД и „ИВАЯРА 78“ ЕООД; за 2018г. в размер на 27 543.26 лв., по фактури, издадени от „СТЕЙНДЖБУЛ“ ЕООД; „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД и за 2019г. в размер на 31 232,00лв., по фактури, издадени от „СИТИ ЛАН ТРЕЙД 1“ ЕООД и „Е. 2002“ ЕООД.

Предвид извършените корекции са формирани данъчни печалби и начислен

допълнително дължим корпоративен данък за всяка една от ревизираните години, като след приспадане на загубата от минали години в размер на 8 924.97 лв. през 2016 г. е установен допълнително дължим корпоративен данък в размер на 1 262,60 лв.; за 2017 г. допълнително дължим корпоративен данък в размер на 3 125,87 лв.; за 2018 г. допълнително дължим корпоративен данък в размер на 2 845.83 лв. и за 2019 г. допълнително дължим корпоративен данък в размер на 3 256.96 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава, като общо тя възлиза в размер на 3 286,74 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с подаването на жалба в 14-дневния срок с жалба вх. №53-06-3180/12.04.2022 г. по регистъра на ТД на НАП като с Решение № 966/17.06.2022г. на директора на Дирекция "ОДОП" С. издадения РА е изменен в оспорената част, като установения резултата по ЗДДС за данъчен период м. 07. 2016г. в размер на 13 830,01 лв., ведно със съответната лихва е определен на 1 446, 16 лв., ведно със съответните лихви и е потвърден в частта на установените резултати за м.09.2016 г.. м.06.2017 г.. м.08.2017 г.. от м.10.2017 Г, до м.12.2017 г., м.03.2018 г., м.04.2018 г.. м.09.2018 г.. м.03.2019 г.. от м.05.2019 г. до м.07.2019 г.. в г. ч. лихва в размер на 422,53 лв. за невнесен ДДС за периодите м.09.2016 г.. м. 08.2017 г. и м.06.2019 г., както и по ЗКПО за корпоративен данък общо в размер на 10 491.26 лв. и лихва в размер па 3 286.01 лв. за периодите от 2016 до 2019г.

В посоченото решение са изложени аргументи, с които са потвърдени констатациите на ревизиращите органи за липса на реално извършени доставки по фактурите издадени от „РЕКСТ 33“ ЕООД; „АТАЛАЯ. ЕООД; „ГАБОРИ 372“ ЕООД; „АНДАЛОР 43“ ЕООД; „ИВАЯРА 78“ ЕООД; „СТЕЙНДЖБУЛ“ ЕООД; „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД; „СИТИ ЛАН ТРЕЙД 1“ ЕООД и „Е. 2002“ ЕООД., като в тази връзка е посочено липсата на кадрова и техническа обезпеченост, липсата на посочено място и обект от който са извършвани услугите. Посочено е, че договорите между страните са бланкови, липсва спецификация на поръчаните дограми, като цената е определена в твърда сума, без уточнение на начина на нейното обсъждане, представените приемо-предавателни протоколи са приети за формални, като липсвало уточнение на обекта, в който са предадени изработените дограми и стъклопакети, който пропуск е приет за съществен, предвид факта, че нито един от доставчиците не е декларирал търговски обект, от който да осъществява дейността си, няма данни за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности и предаване на стоката на получателя. В представените пътни листа липсвало отбелязване на вида и количеството на превозените товари на съответните фактури. Жалбоподателят не е представил информация относно избора на конкретните доставчици, които били deregистрирани. Прието е, че жалбоподателят традиционно ползва фактури от такива доставчици и следователно не е действал добросъвестно не е взел всички възможни разумни мерки, за да се увери, че не участва в ДДС злоупотреба, като според решаващия орган част от грижата на добрия търговец е да извърши проучване, за да се установи надеждността и легитимността на клиенти, доставчици и доставки. Посочено е, че в настоящия случай обективните данни, сочещи на умишленото увреждащо фиска поведение на жалбоподателя са липсата на достатъчна грижа да се изберат доставчици с утвърдена история, кадрова и материална обезпеченост, както и формалното съдържание на представените договори за изработка на дограма и стъклопакет. С аргументи за липса на доставка РА е потвърден от решаващия орган и в частта на определените

задължения по ЗКПО. Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 08.07.2022г.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, което е изготвено на база документите налични по административната преписка, както и такива представени от жалбоподателя. От заключението ва вещото лице се установява, че процесните фактури, издадени от доставчиците на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД, са придружени с приемо-предавателни протоколи, като за всеки един доставчик има по един двустранно подписан такъв, описани на Приложение 2, колони 4-6. „ТРИПЛЕКС“ ЕООД е подписало Договори за доставките с всички процесни доставчици, като подписаните протоколи не се осчетоводяват, т.е. по тях не се правят счетоводни записвания. Те са само доказателство за издаване на последващи фактури. Вещото лице е посочило, че всички издадени фактури от доставчиците на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД са придружени с фискални касови бонове, респ. осчетоводени с РКО описани на Приложение 1, колони 8-9, като РКО са осчетоводени по с/ка 501 Каса в левове. Посочено е също така, че дружеството притежава товарен автомобил „К. К 270“ с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван с пирамида за превоз на дограма и стъклопакети с товароподемност 3,5 тона с първа регистрация на 20.04.2006 г. Дружеството е доставяло закупените материали със собствен транспорт. За извършените доставки са издадени пътни листа, описани по от дати в таблица 1 на ССЕ. От заключението на ССЕ се установява също, че през ревизирияния период дружеството е извършвало търговски дейност - услуги за доставки и монтаж на дограми, която включва: Вземане поръчки за дограми от клиенти със съответните оразмерявания и уточнения размери и вид дограма; поръчка за изработване на дограмите при специализираните дружества за изработка дограми с материали от внос: профили: пластмасови и алуминиеви, стъклопакети - различни видове, щори - различни видове; комарници - различни видове, врати и други изделия съобразно поръчките на клиентите. Подготовка на повърхностите, на които ще се монтират дограмите ведно със стъклопакети. Тази дейност включва: демонтаж на старата дограма, обработка на присъединителни повърхности на сградите за последващ монтаж на профилите, заздравяване ако е необходимо други наложили се мероприятия; доставка на поръчаните материали от доставчиците на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД до обектите - клиентите, обикновено със собствен транспорт както и други необходими материали като: лепил спрейове, почистващи препарати и т.н.; монтаж на дограмата на място и други строително-монтажни работи при възлагане при необходимост; Проверка на функционална годност и предаване. Посочено е, че основно място заема монтажа на дограма. При доставка на материали

от доставчиците на дружеството по фактури описани в Приложение 1, материалите са изписани само като вид материал: дограма, профил; стъклопакети, или заготовки: изработка на щори, комарници, врати и др. При монтажа на дограмата от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД на клиентите му, предвид допълнително влагани материали и извършвани дейности, дружеството е описвало основания за издаване на фактурите, невинаги напълно съвпадащи с доставените заготовки от доставчиците, В заключението на ССЕ се сочи, че доставките от процесите доставчици на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД са обвързани със приемо-предавателни протоколи /ППП/ двустранно подписани, посочени на Приложение 2 с дата, основание за издаване и стойност без ДДС; платежните документи - ФКБ /фискални касови бонове от фискални касови устройства/ дати и суми, показани на Приложение 1, кол. 8-9; транспортни документи - пътни листа, издавани от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД за собствен товарен автомобил. Същите са показани на горната таблица 1, като вещото лице сочи, чене за всички издадени фактури от доставчиците може да се направят категорични изводи, че се отнасят з конкретна доставка. В заключението на ССЕ се сочи още, всички доставени стоки и заготовки от доставчиците, описани в Приложение 1, са предназначени за последващите дейности на клиентите му, т.е. доставките на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД са свързани с икономическата му дейност през ревизирия период. Соци се също така, че за периода от 11.07.2016 г до 31.07.2019 г, дружеството е издало на клиенти общо 214 броя фактури с поредни номера от № 380/01.07.2016 г до 31.07.2019 г. В Приложение 4 вещото лице е посочило и други клиенти на дружеството-жалбоподател, като е посочено, че същите са повторями по вид дейност. По всички издадени ФКБ, жалбоподателят е издал РКО, описани на Приложение 1 колона 9 и ги е осчетоводил по кредита на с/ка 501 Каса в левове, като при осчетоводяването на издадените РКО са спазени изискванията на Закона за счетоводството за текущо счетоводно отчитане /чл. 3 и 4/. За целите на експертизата вещото лице е потърсило клиенти на жалбоподателя, избрало е трима произволно, като е открило единствено едно лице - клиент на жалбоподателя, чийто бивш служител е потвърдил поставянето на дограма от жалбоподателя. Заключението на ССЕ е установило също така, че счетоводството на жалбоподателя е водено редовно при спазване изискванията на Закона за счетоводството и приложимите Национални счетоводни стандарти през ревизирия период по отношение на отразяване на стопанските операции в първичните счетоводни документи.

По делото са приети и протоколи от извършени насрещни проверки в хода на други ревизионни производства относно част от доставчиците на жалбоподателя „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД; „СТЕЙДЖБУЛ“ ЕООД; „ИВАЯРА 78“ ЕООД; „РЕКСТ 33“ ЕООД, представени от процесуалния

представител на ответника.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, в частта, в която не е отменен с решението на директора на ДОДОП е депозирана на 18.07.2022 г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от А. Г. М.- орган, възложил ревизията и А. Б. Г. - ръководител на ревизията, компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Представена е и заповед за упълномощаване на органа да органа да възлага ревизии №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 20 от делото/.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, Заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание.

Предмет на спор в настоящото производство са установените задължения с РА в частта, в която не е отменен с решението на директора на дирекция ОДОП С., а именно: в частта на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 22 101,16 лв. и начислена лихва за забава в размер на 8 773,32 лв., съгласно представена от ответника справка /лист 292 от делото/ за данъчните периоди м. 07. 2016г.; м.09.2016 г.. м.06.2017 г.. м.08.2017 г.. от м.10.2017 Г, до м.12.2017 г., м.03.2018 г., м.04.2018 г.. м.09.2018 г.. м.03.2019 г.. от м.05.2019 г. до м.07.2019 г.. в г. ч. лихва в размер на 422,53 лв. за невнесен ДДС за периодите м.09.2016 г.. м. 08.2017 г. и м.06.2019 г., както и в частта на определените задължения по ЗКПО общо в размер на 10 491.26 лв. и лихва в размер па 3 286.01 лв. за периодите от 2016 до 2019 г.

Спорът по същество по издадените фактури от АЛВАЛЕЯ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „СТЕЙДЖБУЛ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]: „ИВАЯРА 78“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]; „РЕКСТ 33“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]: „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. ..С. ЛАЙ I Р. 1“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „ГАБОРИ 372“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] „АНДАЛОР 43“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] и „АТАЛАЯ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]

е относно реалността на извършените доставки от посочените дружества. Прието е от приходните органи и от решаващият орган, че не са представени достатъчно убедителни доказателства за реално изпълнение, тъй като посочените във фактурите доставчици не са представили доказателства за материално – техническа и кадрова обезпеченост за извършване на процесните доставки, доставчиците са deregистрирани лица, а представените от жалбоподателя фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове и др. не са достатъчни да докажат реалността на доставките за ревизираните периоди. Прието е, че тези документи са формално съставени, като частни такива не са кредитирани от ревизиращият орган. Не е доказан транспортът на стоките, липсва материална и кадрова обезпеченост на документираните доставки.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, включително да доказва тяхната обезпеченост за извършване на доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11, С-18/13 на СЕС. Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата обезпеченост да изпълни доставката, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в случая незаконосъобразно с оспорения РА не е признато правото на данъчен кредит на жалбоподателя, като изводите за липса на доставка са неправилни и необосновани. Основателни са твърденията на жалбоподателя за наличието на достатъчно писмени доказателства за обосноваване извода за извършване на спорните доставки. От друга страна прегледа на събраните в хода на ревизията доказателства, документиращи извършено връчване чрез прилагане към данъчното досиета на търговеца на изготвените до всички доставчици ИПДПОЗЛ сочи, че

изискванията на чл. 32, ал. 5 ДОПК за изпращане на писмо с обратна разписка едновременно с поставяне на съобщението са спазени единствено по отношение на доставчиците „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД и „АТАЛАЯ“ ЕООД. За да се счита за редовно връчено изготвеното при насрещната проверка на съответния доставчик искане за представяне на документи следва да е надлежно връчено, при спазването на предвидените в ДОПК начини, удостоверяващи връчването. При липса на такова връчване не може да се приеме, че лицето е било надлежно уведомено и за него е възникнало задължение да представи тези документи. В тази връзка основателни са изложените от жалбоподателя възражения, че допуснатите процесуални нарушения, при връчване на изготвените ИПДПОЗЛ до всички останали доставчици не може да обоснове извод за липса на реална доставка, поради непредставяне на доказателства.

На следващо място по всички доставки с изпълнител „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД; „СТЕЙДЖБУЛ“ ЕООД; „ИВАЯРА 78“ ЕООД; „РЕКСТ 33“ ЕООД; „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД; „СИТИ ЛАЙ“ ЕООД; „РЕЙД 1“ ЕООД; „ГАБОРИ 372“ ЕООД; „АНДАЛОР 43“ ЕООД. и „АТАЛАЯ“ ЕООД към представените фактури са приложени договори за изработка на стъклопакет и дограма, придружени от приемо-предавателни протоколи, фискални бонове за плащане на доставките в брой. В случая, видно от съдържанието на процесните фактури и на приложените към тях договори, каса е се за доставка на услуга основно по монтаж на дограма. В хода на ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизираните периоди е монтаж и изработка на дограма, строително-монтажни работи. Във връзка с осъществяваната дейност ревизираното лице е закупувало стоки и е получавало услуги от трети лица, за които са издавани фактури. Във връзка с доказване реалността на процесните доставки още в хода на ревизията по фактурите издадени от всички процесни доставчици, ревизираното лице е представило договори за изработка. Към фактурите са приложени двустранно подписани – приемо предавателни протоколи, удостоверяващи по вид и количество предаването на дограма троен стъклопакет; профили и т.н., като в тях е посочена мярка, количество и единична цена. Същевременно приетото по делото заключение на ССЕ потвърждава, че доставките от процесните доставчици на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД са обвързани със приемо-предавателни протоколи /ППП/ двустранно подписани, посочени на Приложение 2 с дата, основание за издаване и стойност без ДДС; платежните документи - ФКБ /фискални касови бонове от фискални касови устройства/ дати и суми, показани на Приложение 1, кол. 8-9; транспортни документи - пътни листа, издавани от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД за собствен товарен автомобил, описани по дати в таблица 1 на ССЕ. Жалбоподателят притежава товарен автомобил „К.

К 270“ с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван с пирамида за превоз на дограма и стъклопакети с товароподемност 3,5 тона с първа регистрация на 20.04.2006 г. При тези данни неоснователно ревизиращите органи са приели, че представените във връзката с доставките документи са „формални“ и неоснователно не са кредитирани от ревизиращият орган, при положение, че същите са представени своевременно и индивидуализират доставката в т.ч. и получената стока като вид и количество.

От заключението на ССЕ се установява също, че през ревизирувания период дружеството е извършвало търговски дейност - услуги за доставки и монтаж на дограми, която включва: демонтаж на старата дограма, обработка на присъединителни повърхности на сградите за последващ монтаж на профилите, заздравяване, ако е необходимо други наложили се мероприятия; доставка на поръчаните материали от доставчиците на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД до обектите - клиентите, обикновено със собствен транспорт както и други необходими материали като: лепил спрейове, почистващи препарати и т.н.; монтаж на дограмата на място и други строително-монтажни работи при възлагане при необходимост; Проверка на функционална годност и предаване. Посочено е, че основно място заема монтажа на дограма. В заключението по ССЕ вещото лице пояснява, че при доставка на материали от доставчиците на дружеството по фактури описани в Приложение 1, материалите са изписани само като вид материал: дограма, профил; стъклопакети, или заготовки: изработка на щори, комарници, врати и др., като при монтажа на дограмата от „ТРИПЛЕКС“ ЕООД на клиентите му, , дружеството е описвало основания за издаване на фактурите, невинаги напълно съвпадащи с доставените заготовки от доставчиците, предвид допълнително влагани материали и извършвани дейности. От заключението на вещото лице се установява също така че, всички доставени стоки и заготовки от доставчиците, описани в Приложение 1, са предназначени за последващите дейности на клиентите му, т.е. доставките на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД са свързани с икономическата му дейност през ревизирувания период. Сочено се също така, че за периода от 11.07.2016 г до 31.07.2019 г, дружеството е издало на клиенти общо 214 броя фактури с поредни номера от № 380/01.07.2016 г до 31.07.2019 г. В Приложение 4 вещото лице е посочило и други клиенти на дружеството-жалбоподател, като е посочено, че същите са повторяеми по вид дейност. Относно разминаването в някои от датите, при съпоставката между покупни фактури и тези отразяващи последващи доставки, вещото лице сочи, че причините за това може да са различни по -ранно закупуване /или по-късно фактуриране/, като стоките може да са държани на склад. Заключението на ССЕ е установило също така, че счетоводството на

жалбоподателя е водено редовно при спазване изискванията на Закона за счетоводството и приложимите Национални счетоводни стандарти през ревизирия период по отношение на отразяване на стопанските операции в първичните счетоводни документи.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че представените документи са достатъчни да обосноват действително извършени доставки, потвърдено и от заключението на приетата ССЕ. В случая неоснователно всички тези доказателства са игнорирани от приходните органи. Във фактурите и съпътстващите ги документи доставките са индивидуализирани в степен, че да може да се провери реалното им осъществяване и използването на резултата от тях от получателя за неговите облагаеми доставки. Няма спор между страните, че фактурите и съпътстващите доставки писмени документи /договори и приемо-предавателни протоколи, фискални бонове/ са издадени от посочените доставчици на ревизираното лице, като в тях се съдържа достатъчно информация за вида на стопанската операция, посочване на вида на доставката, цената, както и общата стойност на доставката и доказателство за извършеното плащане, поради което необосновано същите не са кредитирани от ревизиращият орган. Действително тези доказателства са частни свидетелстващи документи, но обикновено в търговския оборот между стопанските субекти в преобладаващата си част се съставят именно такива, а не други документи. При извършената преценка на доказателствения материал, поотделно и в съвкупност, съдът намира за установено извършването на спорните доставки, като фактурите могат да идентифицират страните по сделката, предмета на сделката, данъчната основа, данъчното събитие и дължимия данък. Фактът, че доставчиците са deregистрирани лица след датата на доставката или , че липсват данни в информационните масиви на НАП за назначен персонал или търговски обекти по никакъв начин не може да обоснове извод за недоказаност на доставката и непризнаване на правото на данъчен кредит по същата с тези именно аргументи.

Съдът на Европейския съюз многократно е постановявал, предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалните и процесуалните изисквания или предпоставки, които обуславят това право, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (в този смисъл решения от 21 юни 2012 г., Mahagüben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, т. 37 и 38, от 3 октомври 2019 г., А., C-329/18, EU: C: 2019: 831, т. 27 и от 16 октомври 2019 г., G.). Режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Следователно общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС (решения от 21 юни 2012 г., Mahagüben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, т. 39, както и от 19 октомври 2017 г.). Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи доставки на определени услуги е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в

процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи на себестойността (решения от 6 юли 2006 г., К. и R. R., C-439/04 и C-440/04, т. 49 и от 21 юни 2012 г., Mahagūben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, т. 40 и определение от 10 ноември 2016 г. по дело C-446/2015). Правото на приспадане на ДДС обаче се обуславя от изпълнението на изисквания или на материални условия и на условия от формално естество.

Що се отнася до материалноправните изисквания или предпоставки, от член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да може съответното лице да се ползва от право на приспадане, е необходимо, от една страна, то да е "данъчнозадължено по смисъла на тази директива, и от друга, стоките или услугите, за които иска да му се признае правото, впоследствие да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчнозадължено лице. Що се отнася до правилата за упражняване на правото на приспадане, които се приравняват на формални изисквания или предпоставки, член 178, буква а) от Директивата за ДДС предвижда, че данъчнозадълженото лице трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и 238—240 (решение от 12 април 2018 г., V. —Industria de R., C-8/2017). Освен това съгласно член 273, първа алинея от Директива 2006/112 държавите членки могат да наложат други задължения, наред с предвидените в тази директива, ако считат това за необходимо с оглед на правилното събиране на ДДС и предотвратяването на данъчните измами. Мерките, приети от държавите членки, не трябва обаче да излизат извън необходимото за постигането на такива цели. Поради това те не могат да бъдат използвани по такъв начин, че систематично да поставят под въпрос правото на приспадане на ДДС, а следователно и неутралитета на ДДС (решение от 19 октомври 2017 г., P. С.).

В това отношение следва да се припомни, че материалноправните изисквания, които обуславят упражняването на правото на приспадане, са изпълнени само ако доставката на стоки или услуги, за която се отнасят фактурите, е действително извършена. Съдът на Европейския съюз вече се е произнесъл, че проверката за наличието на облагаема доставка трябва да се осъществи в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, като се извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по конкретния случай (този смисъл решения от 6 декември 2012 г., Б., C-285/11, т. 31 и 32, и от 31 януари 2013 г., Строй транс C-642/11, т. 45). Въпреки това обстоятелството, че съответните услуги не са били доставени от издателя на фактурите или неговия подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимия персонал и материали не е достатъчно, за да се приеме, че не е налице доставка на разглежданите стоки и да се изключи правото на приспадане, което претендира жсаалбоподателят, тъй като това може да се дължи както на прикриване с измамна цел на доставчиците, така и на просто използване на други подизпълнители (в този смисъл решения от 6 септември 2012 г., Tyth, C-324/11). С оглед на това следва да се припомни, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112 и Съдът многократно се е произнасял, че правните субекти не могат с измамна цел или с цел злоупотреба да се позовават на нормите на правото на Съюза.

Поради това националните органи и юрисдикции следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба (в този смисъл решения от 6 юли 2006 г., К. и R. R., C-439/04 и C-440/04, т. 54 и 55 и от 16 октомври 2019 г.). Ако това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва измама, то случаят ще е същият и когато данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, която е част от измама с ДДС (в този смисъл решения от 6 юли 2006 г., К. и R. R., C-439/04 и C-440/04, т. 56, от 21 юни 2012 г., Mahagūben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, т. 46 и от 6 октомври 2019 г.). Когато самото данъчнозадължено лице не е извършител на измама с ДДС, може да му се откаже право на приспадане само при условие че въз основа на обективни данни се установи, че това данъчнозадължено лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки или услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки на стоки или услуги (в този смисъл решение от 16 октомври 2019 г., G.). В този смисъл по отношение на степента на дължимата грижа, изисквана от данъчнозадължено лице, което желае да упражни правото си на приспадане, Съдът вече многократно е постановявал, че не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички мерки, които могат разумно да се искат от него, за да се увери, че осъществяваната от него доставка не го води до участие в данъчна измама. Мерките,

които в конкретния случай е разумно за тази цел да се изискат от желаещото да упражни право на приспадане на ДДС данъчнозадължено лице, за да се увери, че сделките му не са част от измама, извършена от стопански субект нагоре по веригата, се определят главно с оглед на обстоятелствата по конкретния случай (в този смисъл решения от 21 юни 2012 г., *Maħagüben и Dбvid*, C-80/11 и C-142/11, т. 54 и 59 и от C-101/2016). Без съмнение, когато са налице данни за евентуални нарушения или измама, добрият търговец би могъл, според обстоятелствата по конкретния случай, да проучи друг доставчик, от когото възнамерява да купува стоки или да получава услуги, за да се увери в неговата надеждност (решение от 21 юни 2012 г., *Maħagüben и Dбvid*, C-80/11 и C-142/11, Данъчната администрация обаче не може да налага на данъчнозадълженото лице да извършва комплексни и задълбочени проверки по отношение на своя доставчик, като с това на практика посочената администрация прехвърля собствените си контролни задължения върху данъчнозадълженото лице (решение от 19 октомври 2017 г., *P. C.*, C-101/16, т. 51).

Освен това според постоянната съдебна практика, тъй като отказът да се признае право на приспадане представлява изключение от основния принцип, какъвто се явява това право, данъчните органи трябва надлежно да установят обективните данни, въз основа на които може да се заключи, че данъчнозадълженото лице е извършило измама или знаело, или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама. След това националните юрисдикции следва да проверят дали съответните данъчни органи са установили наличието на такива обективни данни (в този смисъл решения от 12 април 2018 г., *B. —Indъstria de R.*, C-8/17, т. 39 и от 16 октомври 2019 г., *G. A. H.*, C-189/18, т. 36).

В процесният случай тази съдебна инстанция няма как да извърши подобна проверка, тъй като органите по приходите несъмнено не са установили наличието на такива обективни данни. Констатациите на решаващия орган, че „липсата на достатъчна грижа да се изберат доставчици с утвърдена история, кадрова и материална обезпеченост и „формалното“, според административният орган съдържание на представените договори“ не би могло да се приемат за „обективни данни“, с оглед така цитираната европейска съдебна практика. Представените в хода на съдебното оспорване протоколи от извършени насрещни проверки на четирима от доставчиците, макар и да се приемат за допустими доказателства, същите са неотносими към спора, тъй като също не обуславят наличието на „обективни данни“ и знание у жалбоподателя, че сделката с която обосновава право на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре по веригата.

В този смисъл, ако поради извършени от издателя на фактурата или от други оператори нагоре по веригата данъчни измами или нарушения данъчната администрация сметне, че реално не е извършена сделката, която е отразена във фактурата и с която се обосновава правото на приспадане, за да може да откаже да признае въпросното право, тя трябва да установи — въз основа на обективни данни и без да изисква от получателя по фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави — че този получател е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС, обстоятелство, което този съд следва да провери (в този смисъл определение от 10 ноември 2016 г., *Signum A. S.*, C-446/15, непубликувано).

Тъй като правото на Съюза не предвижда правила относно реда и условията за събиране на доказателства в областта на измамите с ДДС,

тези обективни данни трябва да бъдат установени от данъчната администрация в съответствие с правилата за доказване, предвидени в националното право. Тези правила обаче не трябва да накърняват ефективността на правото на Съюза (вв този смисъл решения от 17 декември 2015 г., W., C-419/14, т. 65 и от 16 октомври 2019 г., G. A.). В процесния случай органите не са установили — въз основа на обективни данни и без да изисква от получателя по фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави — че този получател е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС, обстоятелство, което този съд следва да провери (в този смисъл определение от 10 ноември 2016 г., Signum A. S., C-446/15, непубликувано). При това положение съобразно цитираната задължителна практика на Съда на Европейския съюз е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА. Настоящия съдебен състав намира, че фактурите издадени от изпълнител „АЛВАЛЕЯ“ ЕООД; „СТЕЙДЖБУЛ“ ЕООД; „ИВАЯРА 78“ ЕООД; „РЕКСТ 33“ ЕООД; „ЕСКУЛАП 2002“ ЕООД; „СИТИ ЛАЙ“ ЕООД; „РЕЙД 1“ ЕООД; „ГАБОРИ 372“ ЕООД; „АНДАЛОР 43“ ЕООД. и „АТАЛАЯ“ ЕООД обективират наличието на настъпили данъчни събития. Като е приел обратното по отношение на спорните доставки, ревизиращият орган е издал един незаконосъобразен РА, който следва да бъде отменен в тази му част.

В обжалваната част на РА по ЗКПО за допълнително установен корпоративен данък за периодите от 2016 до 2019 г. жалбоподателят счита, че са били налице всички предпоставки за отчитане на разходите по доставки, с които е увеличен финансовият резултат на дружеството. Оплакването е основателно. За всички доставки, извършени от горесцитираните доставчици, за които е доказано реалното им извършване и за които се приема, че е налице право на данъчен кредит, е налице документална обосновааност, поради което направените разходи следва да се признаят за данъчни цели. Обратно на приетото от приходните органи, настоящия съдебен състав намира, че щом е установено реалното извършване на доставките, то не са налице обстоятелства за отклонение от данъчно облагане по чл. 16 ЗКПО, поради което направеното увеличение на ФР с разходите, направени по процесните фактури, се явява незаконосъобразно. РА като незаконосъобразен следва да се отмени и в тази си част по ЗКПО.

При това положение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК, на оспорващия, който претендира направени по делото разноски, като представя доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, се следва сумата в общ размер на 4 725 лв., от които за внесена държавна такса в размер на 50лв.; за възнаграждение на вещото лице в размер на 1275лв. и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3 400лв.

Воден от гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ Ревизионен акт /РА/ №Р-22002221004326-091-001 от 08.03.2022 г., в частта на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 22 101,16 лв. и начислена лихва за забава в размер на 8 773,32 лв. за данъчните периоди м. 07. 2016г.; м.09.2016 г.. м.06.2017 г.. м.08.2017 г.. от м.10.2017 Г, до м.12.2017 г., м.03.2018 г., м.04.2018 г.. м.09.2018 г.. м.03.2019 г.. от м.05.2019 г. до м.07.2019 г, както и в частта на определените задължения по ЗКПО общо в размер на 10 491.26 лв. и лихва в размер па 3 286.01 лв. за периодите от 2016г. до 2019 г.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на „ТРИПЛЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 4 725 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: